

KÖZMŰVELŐDÉS

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI KATHOLIKUS HETILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
GYULAFEHÉRVÁR (VÁR)
Telefon szám 16.

LAPTULAJDONOS
Az Erdélyi Róm. Kath. Irodalmi Társulat.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Egész évre — — — — — 8 kor
Félévre — — — — — 4 „
Negyedévre — — — — — 2 „
MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON.

Az alsó papság anyagi helyzete.

Budapest jan 18.

Aktuális és a valódi szükséglettől sugalt indítványt terjesztett elő Ferták Jenő sopronvármegyei főjegyző a Katholikus Népszövetség igazgatósági ülésén. Indítványa az alsó papság háborus segélyéről és az alsó papság illetményeinek, valamint nyugdíj-viszonyainak rendezéséről szól.

Nálunk Erdélyben az oláh invázió következtében kétszeresen aktuális az indítvány, melyet egész terjedelmében közlünk.

A Katholikus Népszövetség Tekintetes Igazgatóságának Budapest.

Tegye az igazgatóság sürgősen tanulmány tárgyává és indítson alkalmas módon sürgős akciót, aziránt, hogy tekintettel a háboruokozta rendkívüli viszonyokra, a főtisztelendő alsó papság illetményei megfelelően rendeztessenek, esetleg megfelelő háborus segélyben részesítessék, valamint méltóan társadalmi állásának és a kor igényeinek megfelelően rendeztessenek nyugdíjviszonyai is

Az összes állami, törvényhatósági, községi alkalmazottak már ismételtelen részesültek fizetésrendezésben és háborus

segélyekben, teljesen figyelmen kívül maradt azonban a főtisztelendő alsó papság, mely pedig szintén nagyrészt komoly megélhetési nehézségekkel küzd.

Az összes fixfizetésű alkalmazottak helyzete, mint közismeretes, az eddigi intézkedések dacára igen sulyos; az eddigi segítség koránt sincs arányban a háboruokozta rendkívüli viszonyokkal; de a főtisztelendő alsó papság illetményei, melyek legnagyobbbrészt teljesen elavult, nem is a mai korba illő járulékokból és szolgáltatásokból állanak, évtizedek óta nem változtak.

Egyházi és állami szempontokból egyaránt fontos, hogy a lakosság erkölcsi, szellemi, kulturális és sok tekintetben gazdasági életének is vezetői és irányítói, méltó megélhetési viszonyok között legyenek.

A háboru után óriási feladatok hárulnak majd a főtisztelendő papságra, hogy segítsen a hatóságoknak a háboruokozta romok eltakarításában és az új gazdasági élet megalapozásában.

A nemzet legnevesebb közgazdái ismételtelen kifejtették már, hogy csak a legnagyobb takarékossgal, az igényeknek az egész vonalon való leszállításával és a nemzeti munkának, a többtermelésnek a végsőkig való fokozásával lehet majd

megküzdeni a nemzetre háruló új terhekkel.

Fontos feladat lesz a nép alsóbb rétegei kulturájának fokozása, a betegségek ellen való küzdelem szervezése, a hygienikus életmód (Tuberkulozis, syphilis, alkoholizmus stb. elleni küzdelem szervezése) szabályaink terjesztése, a nép bizalmának azok iránt való fölkeltése.

Mindebben a főfeladat a főtisztelendő alsó papság vállaira fog hárulni, mely a közigazgatás tényezői mellett leginkább hivatott és képes a nép erkölcsi, szellemi és anyagi érdekeit szolgálni, a népre hatni a tudomány és haladás vívmányait a népnek közvetíteni. Ehhez azonban első feltétel, hogy saját méltó megélhetése biztosítva legyen.

Nemcsak érsekek és püspökök, prépostok és apátok, káptalanok és kanonokok vannak, hanem vannak szegény, sokszor nagyon szegény falusi papok és káplánok is, pedig épp ők működnek ott, ahol működésük egyházi és állami szempontból egyaránt a legfontosabb, töltik sokszor egész életüket valamely elhagyott faluban társadalmi állásukhoz képzettségükhöz és nemes hivatásukhoz sehogysem illő szomorú anyagi viszonyok között.

Méltó megélhetési föltételek biztosítása így első rendű egyházi és állami érdek egyaránt és azért sürgős szükségnek

I. Az oláh rózsák.

Nálunk itt a havas alján csak későn fakadnak a rózsák, még javában pompáznak a magas törzsű szép tearózsák a vörös, sárga, hófehér és rózsaszín sokféle finom árnyalatban, midőn mellettük szinte észrevétlenül kifakadnak a szerény őszi rózsák is százszerű tarkaságban, körülvéve a flox, rezeda, viola, árvácska seregétől. Minő felséges illat, színponpa, szemet és szívet elragadó társaság! A háttérben mintegy gyönyörű keretnek a fiatal csemete és az öreg gyümölcsrel rakott termőfák. A kert mellett út vezetett el, siető munkások, kedélyes turisták, gyermekek és öregek nem mehettek el anélkül, hogy meg ne csodálják, ne gyönyörködjenek benne. Egyfelől az örökzöld keleti kárpátok hatalmas hegysoraira, másfelől a festői háromszéki völgyre nyílt kilátás a virágok közül. Szegény öreg édes apám és anyám mennyi gonddal és szeretettel ápoiták ön-

tözték, mily örömmel mutogatták s mily gyermekes lelkesedés ragadta el őket, ha egy-egy még nem látott színű rózsza kipattant, eszembe jutottak a költő szavai: szeresdel a virágot és ne féltsd szivedet, mert a ki a virágot szereti rossz ember nem lehet. Mily gyönyörűség volt itt végezni a zsolozsmát, mily könnyű volt az elmélkedés s a ridegnek látszó papi életet, mint aranyozta be az a kevésnek kijutó boldogság, megett férfikorban is azok közt élni, kiknek gyermekkorában ölében szendergett, az élet nagyobbik felét a szülői szív közvetlen melegében egymás mellett élni át. Újból élvezni a gyermekkorban tanult, de most át is érzett szavait a költőnek:

„Ott a hol én nevelkedtem a völgyben egy patak fölött,
Hányszor ott nem esteledtem, élttem akkor boldog volt.”

De jött a rettenetes augusztus 27-nek éjjele! Betelt a falú a búcsúzóknak zokogásával; mintha utolsó Isten hozzádot kelle-

ne mondani a szülőföldnek, otthonuk, temetőnek, templomnak! Mi is kezünkbe vettük a vándorbotot, végigjártuk kis hajlékunk minden zugot: az öregek zokogását könnytelen szemekkel néztem, a papnak erősnek kell lennie, de midőn búcsú útunk a virágoskert mellett vezetett el, megtört az én erősségem is, görcsös zokogás fogott el; megsíroztam virágaimat. Mindent itt hagytam, mindent el is vesztettem; a menekülés ezer izgalmát, fájdalmát és nélkülözését átéreztem, de virágaimat sajnáltam legjobban. Mintha sejtettem volna sorsukat! Lakótársaink a falúbéli oláh menyecskék és leányok az én virágaimból, az én rózsáimból fontak koszorút a bocsoros hősöknek. Szegény rózsáim, szegény virágaim a ti sorsotok szomorubb, mint az enyém, oláh virágok, oláh rózsák lettetek!

2. A kárpáti sasok.

Ott a hol a regényes ojtózi völgy kezdődik a folyton emelkedő szerpentin út egyik hajlásánál kis fenyves lugas fogadja

Oberbauer A. Utóda Budapest, IV. Váci-utca 41.
A legjobb hírnévnek örvendő és legrégebb egyházi szerek ruhák, zászlók, stb. gyára — Arjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

tartom anyagi (és pedig fizetési és nyugdíj) viszonyainak a kor igényeinek megfelelő méltó és mielőbbi alapos rendezését és indítványozom, hogy autonómia hiányában a tekintetes Igazgatóság az eziránt szükséges tanulmányokat és kezdő lépéseket tegye meg, illetve eziránt sürgősen alkalmas országos akciót indítson.

Hír szerint a stóla fölemelésével tervezetik is már némi segítés. Erre vonatkozólag azonban megjegyzem, hogy épp a legszegényebb helyeken legkevésbé segít, mert ott a stóla oly kevés, hogy bármily magas emelése sem jelent lényegesebb, számottevőbb javítást, másrészt ódiomot kelt a papság és a hívek között, amelytől ép a jelen viszonyok között kell leginkább elkerülni.

Sopron, 1917. évi január hó 15.-én.
Mély tisztelettel

Fertsák Jenő

sopronvármegyei főjegyző a
soproni kath. népsz. elnök.

Anglia és a béke.

Sok bűn terheli Angolország lelkiismeretét. A világháborúba hazugsággal avatkozott be. Belgium semlegességét akarta védeni s most kisért, hogy mégis csak Németországot akarja megsemmisíteni. A világ előtt a kis népek szabadságát hangoztatja, s Görögországot nyomorba dönti, nem szólván az írek szabadságáról, melyet oly elszántsággal védelmez, hogy még maguknak az íreknek sem adja ki. A népjogokat írta zászlójára, de „a nép” csak az angolt jelenti. Nincs hódítási szándéka, de megszállja Calais-t, Szalonikit, a görög szigeteket, a német gyarmatokat elveszi, sőt Gallipolint is megvetné a lábát, de a „barbár” török nem engedi.

A kulturáért harcol, de tapsol a Baralong matrózainak és kultur feladatai közé számítja azt is, hogy 120—150 millió embert odadobjon az éhhalálnak.

az utast. Szemben a lugassal, az úttest másik felén hatalmas emlékoszlop emelkedik, tetején a vánkora helyezett királynői korona mintázata. Az oszlopon aranyos betűkkel a rövid felírás: „Erzsébet királyné emlékére” A vidék szépsége mellett is minden utas figyelmét megragadta az egyszerű, de oly gyöngéd emlék.

És mily szomorúvá lett nekünk ez is, mennyi szegényt kellett elviselnie e szegény oszlopnak; dicsőséges nagy királynénk emlékének! Aug. 28-án már ideértek kelet bocskoros hősei; fehérmű nem volt festükön, azt itt lopkodták össze nálunk, de fenyőágytól zöldelő fejükben nagy gondolatot hordoztak, ennek világra kellett jönnie. És hol lett volna alkalmasabb alkalom mint az Erzsébet emlék? Le csiszolták az egyszerű régi felírást s helyébe bevésítették taciturnus rövidséggel világra szóló dicsőségüket: „A sasok átrepültek a kárpátokon, de hol vannak a tigrisek?” Sa feleletet némán, de mégis szívhez szólóan adják meg az emlékoszlop előtt azóta feltűzött fakeresztek s rajtuk a felírás „Itt nyugszik 12 hazájáért hősi halált halt honvéd, egy ismeretlen főhadnagy, 13 oláh katona és Petru Carp 1916. október 12. 13.”

A szerződések szentségét és sérthetőségét hangoztatja, de lelkiismeret furdalás nélkül kényszeríti az olaszt és az oláht a szerződések — a papirrongyok — széttevéseire. Ezek után érthető, ha Angolország fél a békétől. Hiszen mi még élünk és véres veszteségeink mellett is erősen tudunk ütni. Aztán mi lenne, ha a békekötés után is a népjogokat úgy értelmeznék, mint eddig értelmezte Anglia? Ha a szerződések olyan szentnek tartanák, mint eddig a mennyire szentnek tartotta Anglia? Ha pl. Franciaország és Spanyolország hadüzenet előtt két órával vagy esetleg két nappal megtámadnák az angol hajóhadat? Anglia tiltakozására egész joggal felelnék a támadók, hiszen te tanítottál erre. Te mondtad Oláhországnak, hogy így cselekedjék. Te dicsérted meg az oláhokat, mikor tanácsodat követték. Igaz, hogy az oláh csak egy órával támadott a hadüzenet előtt, de hát egyrészt ő kisebb állam volt mint mi, tehát neki kevesebb idő dukált, másrészt ő azt hitte, hogy Magyarország már meg van halva, tehát nem kell megölnie, csak kirabolnia; mi azonban nem a halott, hanem az élő Angolországot támadtuk meg, azért hosszabb időre volt szükségünk és ezért támadtunk a hadüzenet előtt két nappal. S hogy Angolországnak ettől az eshetőségtől is van oka félni, azt a semleges lapok útján szerzett franciaországi hangulat ismerete mellett jogosan feltehetjük. Ezért kell Angolországnak egy megsemmisített Németország romjain olyan garanciákat felállítani, melyek a későbbi háború lehetőségét kizárják. De kitől fél Angolország, ha már megsemmisítette Németországot? Nyilván mostani szövetségeseitől. Jól ismeri őket. Mi csak attól tartunk, hogy azok a garanciák az angol felfogásban azt jelentik, hogy a jövőben mindenféle háború lehetetlen lesz és Angolország háború nélkül fogja megszállani a neki tetsző területeket. Az ilyen garanciákból nem kérünk.

Ime a tigrisek előttek, de hol vannak a sasok? Vagy talán nem is sasok voltak csak dögkeselyűk?

3. Tigris és a macska

Mikor az oláh hozzánk bejött vitézsége mellett ráért kedélyeskedni is. Tehette, hisz egyelőre senki se állt útjába, de szép Erdély látása az ő lassu fantáziáját is köze-közbe hangulatba hozta. Sőt még a győző nagylelkűsége is megszállta, az oláh tiszték vállvergetve biztosították az egyes kényszeredett tisztelgőket; ne féljete, Románia kulturállam, nem bántja a védetlen lakosságot csak legyen fehérmű bőven. Hát még a kedélyességük! Egyik itt felelt képes lapjuk érdekes képet ábrázol. Egy hatalmas oláh katona feltűzött szuronyal támad egy tigris szerű állatnak; de midőn közelebb ér hozzá az állat folyton kisebb lesz és félenken húzódik egy sarokba; a vitéz oláh ekkor leereszti szuronyát s kedélyesen szól „macska lett a tigrisből.”

Ha én rajzoló volnék, másik képet rajzolnék: egy csupasz verebet a tigris szájában s azt irnám oda: veréb lett a sasból. Vagy talán nem is volt sas csak dögkeselyű? V.

H I R E K.

Napfogyatkozás. Kedden délelőtt lehet a szép derült égbolton háromnegyed fényben tündöklő napban gyönyörködni. A katonák is nagy érdeklődéssel nézték a ritka természeti tüneményt. Egyik meg is jegyezte: „ugy látszik a napnak is kevés a petroleuma” Egy másik hozzátette „no komám biztosan béke lesz, látod a nap se bírja tovább.”

— **A nyugdíjas tanítók és tanító-övezgek segélyezése.** Jankovich Béla vallás-és közoktatásügyi miniszter valamennyi tanfelügyelőséghez és tanfelügyelői kirendeltség vezetőjéhez rendeletet adott ki, amely szerint a nyugdíjas tanítók (övézők) és tanító-övezgek közül azokat, akik a támogatásra leginkább rászorultak, a rendeletben felsorolt feltételek mellett 100 és 80 koronás egyszersmindenkori segélyben fogja részesíteni. A rendelet egész terjedelmében a Néptanítók Lapjának legújabb számában jelent meg.

— **Lesz — nem lesz?! Az elmúlt héten sokat írtak a lapok arról, hogy februárban már kukorica kenyér lesz; aztán megcáfolták, hogy de bizony fiem lesz. A sok állítás-cáfolás, rendelet és nyilatkozat között az élet mégis mást mond. A requirálás eredménye lehangoló. — „Ubi non est requirás” „a hol nincs, ne rekvirálj” mondja a hadi közmondás és ennek alapján a hivatalos értesítésnek, hogy februárban nem lesz kukoricás kenyér valószínűleg az az értelme, hogy februárban kukoricás kenyér se lesz.**

— **Kérelem a nemes szívekhez.** Egy szegény asszony nevében fordulunk a jószívű emberekhez. A nő férje már 9 hónapja beteg, keresni nem tud. A 6 kis gyermek fűtetlen szobában sokszor fekszik le éhesen meleg takaró nélkül. Lapunk szerkesztője egy pár ruhadarabbal és néhány koronával segítette a szegény asszonyt, most újból 20 Koronát juttat a szegény család részére s egyben kérjük a nemes szívű közönséget, hogy ruha, cipő vagy pénzbeli adományaitak szíveskedjenek az irgalmas nővérek zárdájában átadni, honnan a szegény nő majd magához veszi. Egyben az is örvendetes volna, ha tehetősebb családok felvitva a gyermekek ebédjéről gondoskodhatnának.

— **Halálozás.** Ösv. Báró Vécsey Józsefné, sz. Deszffy Blanka grófnő súlyos betegség után Sárközőn jan. 23-án este elhunyt. A megboldogult igen szép szerepet vitt az elnyomatás korszakában. Amikor magyar ruhát viselni, magyarul beszélni, magyarnak lenni bűn volt, ő akkor viselt magyar ruhát, akkor beszélt magyarul, akkor is magyar volt. Magyaros érzületével párosult mély vallásos érzése, mely a tevékeny szeretetben nyilvánult meg. Sok katolikus intézményt támogatott zaj és feltűnés nélkül. A gyulafehérvári papnevelő intézet könyvtári alapja is nagyon sokat köszönhet az elhunytaknak. Ezen kívül a gyulafehérvári kispapok is az utolsó 4—5 évben csaknem minden farsangi vásárnápra pulykát, fácánt, nyulat kaptak a jó Kegyelmes asszonytól, aki mindezekért még azt nem engedte meg, hogy neve nyilvánosságra jusson. Az elhunytban Br. Vécsey J. Aurél dr. teol. tanár és papne-

velő intézeti tanulmányi felügyelő édes anyját gyászolja. A gyászban mi is őszinte részvételt osztozunk és az elhunytért szívből imádkozunk.

— **A kormányhatóság részére adandó nyugták bélyegilletéke.** 1916. dec. 1-én új bélyegtarifa lépett életbe. Azonban a kormányhatóságok által folyósítandó pénzek nyugtázásainál a régi bélyegtarifa marad érvényben továbbra is, a békekötést követő két évig. A korpótlék és kongrua nyugták tehát a régi bélyegtarifa szerint bélyegezendők fel.

— **Adományok.** Kirabolt templomaink felruházására Barstaszárról 20 K. Jankó Ernő pénz. Alistál 3 K. Horváth István tanító Békéscsaba 26 K. adomány érkezett az oltáregylet igazgatójától. Pozsonyban özv. báró Vay Dénesnek mozgalmat indít ez ügyben. A paksi nővérek zárdája és a soprani Mária-Kongregáció értékes és díszes egyházi fehérműt küldött. — Tusnádról: 50.; Borbándról 25 K.; Egrestőről 10 K. tags. díj érkezett be.

— **Egy levél.** Mult számunkban közöltük, hogy Darvas Dénes kézdiszentléleki káplán, ki principálisával együtt átélte az oláh uralmat, 50 K.-t küldött a Majláth alapra. Most megérkezett a kísérő levél is, melyből közöljük a következőket: Az oláh uralom alatt s azután is egy darabig adminisztráltam a szomszéd parochiát. Kerestem 50 K.-t s úgy gondoltam, hogy eddigi pápi életemnek legnehezebb keresetét jótékony célra fordítom, hogy ezáltal külsőleg is kifejezzem hálámat az Ur Jézus szt. Szívének isteni gondviseléséért, amellyel életemnek eme legnehezebb útján megőrzött s megsegített. Kérem szíveskedjék elfogadni eme csekély összeget s a „Majláth alap”-hoz csatolni. Tiszteletteljes üdvözléssel Darvas Dénes káplán. Kézdiszentlélek, 1917. jan. 4.

— **A katonadiákok vizsga nélkül kapnak bizonyítványt.** Jankovich Béla dr. kultuszminiszter két rendeletet bocsátott ki. Az egyikben elrendeli hogy azoknak az 1892—1898. évfolyambeli tanulóknak, akik a mostani pótszemléken katonai szolgálatra alkalmasnak bizonyultak, bevonulásuk előtt három nappal a tanév első felében tanusított előmenetelük alapján tehát vizsgatétel mellőzésével, bizonyítványt állítsanak ki arról az osztályról, melyet a tanév folyamán látogattak. Azok a növendékek, akik a nyolcadik osztályt elvégezték, ugyanakkor érettségi bizonyítványt is kapnak. A pótszemléken bevált diákok a tanév második felében tandíjat, illetőleg érettségi vizsgálati díjat nem fizetnek. A másik rendelet a tanítóképzőintézet növendékekre vonatkozik. Eszerint a pótszemlén bevált és január 29-én bevonulni tartozó 1892—1898. évfolyamu, a tanítóképzőintézet első, második vagy harmadik osztályát végző rendes növendékek minden vizsgálatétel mellőzésével bevonulásuk előtt három nappal osztálybizonyítványt kapnak. A pótszemlén bevált negyedik osztálybeli rendes növendékek pedig osztálybizonyítványon kívül tanítói oklevelet is nyernek, anélkül, hogy vizsgálatot kellene tenniök. Az 1899. évfolyamu, a tanítóképzőintézet első és második osztályát látogató növendékek bevonulásuk előtt egy héttel, ugyancsak vizsgálatétel nélkül, kapják meg osztálybizonyítványu-

kat; a harmadik és negyedik osztálybeli, 1899-ben született katonanövendékek pedig egyhónapi külön tanfolyamon vesznek részt. A tanfolyam február elsején kezdődik; elvégzése után a növendékek osztályvizsgálatot tesznek. A negyedik osztálybelieket, ha az osztályvizsgálatot sikeresen megállják, befejező képesítő vizsgálatra bocsátják. Ezeket a vizsgálatokat február 28-ig be kell fejezni.

— **„Ne sirj.”** Egy pár vigasztaló szó Irta: Dr. Wibbelt fordította Tállyán Miklós. Kiadja a Szent István társulat. Alkalmasként, kedves tartalommal — vigasztalások és imádságok — jelent meg fenti cím alatt egy kis füzetke, mely a szomorúság és gyásznapjaiban tud vigasztalni, erősíteni. Ajánljuk a szomorkodóknak és azoknak is, kiket az élet eddig még a szomorúságtól megkímélt. Ára 1 drbnak 45 fillér, 25 drb. 12 K., 50 drb. 21 K., 100 drb. 40 K. Könyvestáblák számára nagyobb mennyiségben is megszerezhető a fordítónál Doljnimiholjácson Szlavonia.

IRODALOM.

Mária-Kongregáció hitbuzgalmi képes havi folyóirat. (Szerkesztőség és kiadóhivatal, Budapest, VIII. Horánszky-utca 20.) — Legújabb száma most jelent meg gazdag és változatos tartalommal.

A „Borromeus” hitazonoklati folyóirat (Győr; előfizetése 12 K.) XXXI. dik évf. nak most megjelent második füzeté febr. és március vasár- és ünnepnapjaira, hamvaszó-szerdára, esketésre sz. József ünnepére, temetésre közöl alapos és szépen kidolgozott szentbeszédet, valamint nagyobbjre igen korszerű szentbeszédsorozatokat a szenvedésről és vigaszról.

Az Egyházi Közlöny XXIX. évfolyam 2 szám következő rovatok alatt hoz gazdag tartalmat: Vezércikk. Egyetemes Egyház. Időszerű kérdések. Szentírás. Hitélet. Rendeletek. Társalgó. Különléle. Irodalom. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII., Eszterházy-utca 19. sz. — Előfizetési ára egész évre 20 K.

Az ÉLET szépirodalmi és művészeti hetilap (szerkeszti Andor József) január 7-i száma következő tartalommal jelent meg: Sieghard. Szén. — A mi irodalmunk és a reklám. Harsányi Lajos — Gondolatok. — A százszentdős kalendárium. (Regény.) Boros Ferenc. — Négy magyar jáger. (Elbeszélés.) Pogány Kázmér. — Az életjelenségek utánáza. Marosi Arnold — Gondolatok. H. K. — Szivvel-lélekkel. (Regény.) Irta: René Bazin; fordította: Kálmán György. — Kultura. — Hétről-hétre. — Szerkesztői üzenetek. A kitűnő lapot melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, I., Fehérvári ut 15. sz. Előfizetési ára félévre 10 K. Mutatványszámot készséggel küld a kiadóhivatal.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Molnár I. Görgényzentimre. 1916. dec. 30.-áról küldött tudósítását köszönettel vetjük, sajnos 1917. jan. 20-án érkezett és így idejét multá.

Hortáver V. Bereczk. Hálás köszönet a kedves csemegeért. Máskor is kérünk. Hiszen oly finom a tolla! Szíves üdv.

Paál Gy. Mvhely. A kért számokat postára adtuk. Reméljük hogy ezek megérkeznek.

Kovács G. Nyáradselye. Levelére a választ elküldöttük. Ha a cenzura késleltetné a lapot, kérdéseire lapunk irodalmi rovatában szintén megtalálja a választ.

Reklamálók. Örömmel látjuk a nagy érdeklődést lapunk elmaradt számai iránt, de kérjük szíves figyelmüket a következő dolgokra nézve:

1) Lapunkat küldöttük a menekülés idejéig minden előfizetőnknek.

2) A menekülés után is mindazoknak megküldöttük, kik új tartozkodási helyüket velünk közölték.

3) A cenzura miatt megtörtént, hogy sok reklamáció későn érkezett hozzánk, sőt még most is érkeznek olyan lapok, melyeknek íróiról bizonyosan tudjuk hogy már otthon vannak. Sokszor a kívánt címre küldött lap is visszajön azzal, hogy címzet eltávozott.

Szám: 44.

1917. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagyenyedi kir. járás-bíróságnak 1916. évi Pk. 209—6 számú végzése következtében Dr. József Manó helyi ügyvéd által képviselt Magyarigeni takarékpénztár javára Czelnai lakos ellen 75 K 60 fill. s jár. erejéig 1916. évi március hó 19-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján le foglalt és 700 kor.-ra becsült következő ingóságok, u. m.; 1 tulók a mely ingók felperes egy más 50 K s. j. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a gyfehérvári kir. járbíróság 1916-ik év P. K. 2019—3 sz. végzése folytán 75 kor. 60 fill. tőkekövetelés, ennek 126 kor. 1914. évi július hó 2. napjától járó 6% kamatai, egyharmad százalékos váltódíj és eddig összesen 65 kor. bíróilag már megállapított költségek erejéig, Magyarigenben Szabó Ferencz zárgondnok lakásán 1917. évi február hó 12-ik és következő napjának délutáni 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elővezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Gyulafehérvár, 1917. évi január hó 23-ik napján.

Szentmiklós András
kir. bir.végrehajtó.

Fényképészeti cikkek!
gyári árban kaphatók!

Schäser Ferencz
o könyvkereskedésében Gyulafehérvárt. o

Közgyűlési meghívó.

A Gyulafehérvári Népbank Részvénytársaság Huszonötödik évi RENDES KÖZGYŰLÉSÉT

1917. február 11-én d. e. 11 órakor tartja saját helyiségében,
 — melyre a t. részvényeseket*) tisztelettel meghívja —
 Gyulafehérvár, 1917. év január hó 20-án.

az Igazgatóság.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság jelentése,**) a mérleg megállapítása, határozat hozatal a nyereség felosztása tárgyában.
2. A felügyelő-bizottság jelentése.
3. A felügyelő-bizottság választása.
4. A felügyelő-bizottság tiszteletdíjának megállapítása.
5. Esetleges, — szabályszerű időben beérkező — indítványok tárgyalása.

*) Az alapszabályok 19. §-a értelmében, kéretnek a t. részvényesek, hogy részvényeiket a szavazati jog gyakorolhatása céljából a közgyűlést 3 nappal megelőzőleg az intézet pénztáránál helyezték letétbe.

**) A zárszámadás az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentésével együtt a közgyűlést 8 nappal megelőzőleg az igazolt részvényesek által a hivatalos órák alatt az intézet helyiségében megtekinthetők.

TARTOZIK.				Mérleg-számla 1916. december hó 31-én.				KÖVETEL.			
V A G Y O N		Korona	fill.	Korona	fill.	T E H E R		Korona	fill.	Korona	fill.
Pénztár készlet		90179	35			Részvény tőke		300000			
Oszt. Magy. Bank giró számla		7122	90			Rendes tartalékalap		200054			
Más pénzüzeteknél követeléseink		527616	70			Veszteségi tartalékalap		22000			
Értékpapírok		189716	90 *)			Ingtatlan értékesítési tartalék alap		10000			
Pénzüzeteti Központüzletrészei		1600	—			Fel nem vett osztalék		594			
Váltók		1356913	03			Betétek		1825433	58		
Jelzálog kölcsön kötvények		47240	50			Hitelezők folyó számlán		18213	37		
Kezizálog kölcsönök (lombard)		11819	—			Visszeszámitott váltók		30764			
Adósok		13516	87			Üzletfelek hadikölcsön lombard számlái		205193			
Üzletfelek hadikölcsön lombard számlái		319724	—			Átmeneteli tételek		18918	07	2631170	02
Intézeti ház		105000	—			Nyereség				49279	23
Árverésen vett ingatlan		7000	—								
Felszerelés		3000	—	2680449	25					2680449	25
				2680449	25						

*) Ebben 207.000 K. n. é. tőzsdén jegyzett értékpapír.

TARTOZIK.				Nyereség és Veszteség számla 1916. december 31-én.				KÖVETEL.			
K I A D Á S		Korona	fill.	Korona	fill.	B E V É T E L		Korona	fill.	Korona	fill.
Kifizetett kamatok		80280	70			Nyereség áthozat		767	41		
Adók és illetékek		18237	88			Kamat bevétel		172611	58		
Fizetések, házbér és üzleti költségek		33251	25			Jutalékok		4027	79		
Jótékonycéli adományok		1280	—			Ingtalank jövedelme		7654	58	185061	36
Leírások		2732	30	135782	13						
Nyereség					49279	23					
				185061	36					185061	36

T. Nemes Albert s. k.
vezérigazgató.

Gyulafehérvárt, 1916. évi december hó 31-én.

Schemmel András s. k.
főkönyvelő.

Kovács Lajos s. k.
igazgatósági elnök

Dr. Csabry Bonifác s. k.
igazgatósági alelnök.

Ifj. Baruch Mór s. k.

Breckner Frigyes s. k.

Dr. Deutsch Mátyás s. k.

Fuchs Nándor s. k.

Löw Károly s. k.

igazgatósági tagok.

Dr. Roska Miklós s. k.

Megvizsgálta és minden tételében rendben találta a felügyelő bizottság. Gyulafehérvár 1917. január 24-én.

Baruch Jenő s. k.

Dr. Emmánuel Győző s. k.

L. Oelberg Otto f. b. elnök s. k.

Dr. Király Géza s. k.

Majláth Ferencz s. k.

Soóthy Gyula s. k.

Szporni János s. k.

felügyelő-bizottsági tagok.

A szerkesztésért felelős: Péter Antal.

Nyomatott a Püspöki Lyceumi könyvnyomdában (Schäser Ferenc) Gyulafehérvárt.